

Mál nr. 458/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila: (V1) og (V2)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis: (A) og (B)

Skaðabótaábyrgð. Sönnun tjónsatviks. Sakarskipting.

Gögn.

1. Málskot móttakið 5. desember 2025.
2. Athugasemdir V1, dags. 16. desember 2025, ásamt fylgiskjali.
3. Athugasemdir V2, dags. 22. desember 2025, ásamt fylgiskjali.
4. Viðbótarathugasemdir M, dags. 12. febrúar 2026.

Málsatvik.

Í málskoti byggir M á því að 28. október 2025 hafi bifreiðinni B sem er vátryggð hjá V2, verið ekið utan í bifreið A sem er í eigu M og valdið tjóni á henni. V2 hafi hins vegar ekki viljað bæta tjónið á A úr ábyrgðartryggingu B. Færir M rök fyrir framangreindu í málskotonu. Í málinu liggur fyrir skýrsla frá Aðstoð og Öryggi (A&Ö) þar sem m.a. segir: „A var kyrrstæð við gangstéttarkant fyrir utan hús númer 6. Ökumaður [A] sat í [A] þegar [B] var ekið fram hjá [A] en heyrði þá dynk og sá þá ökumann [B] stöðva bifreið sína. Ökumaður [A] ræddi við ökumann [B] sem sagðist hafa farið óvart utan í [A]. Þegar skýrsluritari hringdi svo í ökumann [B] sagðist hann ekki hafa farið utan í [A] og sá enga ákomu á vinstra framhorni [B]. Því var gerður samanburður á bifreiðunum. Svört ákoma var í um 37 cm hæð á vinstri afturhurð [A] sem líklegast er eftir harðplast auk beyglu sem var í um 39 cm hæð frá jörðu. Skýrsluritari skoðaði vinstra framhorn [B] vel og tók eftir ákomu á plastgrilli [B] í um 37 cm hæð eins og sjá má á myndum. Einnig var brot í stuðara [B] og tók skýrsluritari eftir að stuðarinn var gengin til vinstra megin. Skýrsluritari tók mynd af hægri framhorni [B] til að sýna hvernig stuðarinn á að vera þegar hann er ekki genginn til. Þegar skýrsluritari var að hæðarmæla [A] við [...götu] kom móðir farþega A út og tjáði skýrsluritara að hún hafi orðið vitni að atvikinu þar sem hún stóð út í glugga í [...götu 4] og sá þetta gerast þar sem hún var að bíða eftir að ökumaður [A] og farþegi [A] kæmu inn í húsið. Skýrsluritari getur ekki sagt með vissu hvort að [B] sé tjónvaldur í þessu máli þar sem staðsetning ákomu [B] truflar skýrsluritara.“

Í athugasemdum V1, sem vátryggði A, eru færð rök fyrir því að gögn málsins sýni fram á að tjónið á A verði rakið til notkunar B. Í málinu liggi fyrir skýrsla frá A&Ö þar sem fram komi að A hafi verið kyrrstæð þegar B var ekið utan í hana og að ökumaður B hafi stöðvað í kjölfar atviksins. Þá bendir V1 á að A&Ö hafi framkvæmt mælingu á bifreiðunum. Á A hafi verið svört ákoma í 37 cm hæð þar sem styrktarbiti sé undir hurð. Þá hafi verið talsverð beygla á hurðinni út frá þeirri ákomu og dæld í 39 cm hæð. Auk þess er bent á að ökumaður A hafi verið í bifreiðinni og heyrð og fundið dynk. Jafnframt er á það bent að móðir farþega í A segist hafa orðið vitni að árekstrinum. Telur V1 að framangreint eigi að duga til þess að hægt sé að fullyrða að B hafi valdið tjóni á A. Það sé í öllu falli ljóst að ákomur í 37 cm hæð á báðum bifreiðum passi saman, bæði hvað varðar hæð og lit. Þá verði að horfa til þess að ákoma sé á styrktarbita í hurðinni og eðlilegt að beyglan myndist út frá þeim stað sem bifreiðarnar snertast. Jafnframt sé eðlilegt að brot á plaststuðara komi fram á öðrum stað en ákoman. V1 telur því að framkomin sé sönnun þess að tjónið á A verði rakið til notkunar B.

Í athugasemdum V2 eru færð rök fyrir því rök með vísan í almennar sönnunarreglur að ósannað sé að tjónið á A verði rakið til notkunar B. Í því sambandi er bent á að samkvæmt framburði M hafi B verið ekið utan í A. Ökumaður B neiti því hins vegar að hafa ekið utan í A. Þá komi m.a. eftirfarandi fram í skýrslu A&Ö: „Skýrsluritari getur ekki sagt með vissu hvort að [B] sé tjónvaldur í þessu máli þar sem staðsetning ákomu [B] truflar skýrsluritara.“

Í viðbótarathugasemdum M er athugasemdum V2 mótmælt og m.a. áréttað að ökumaður og farþegi A hafi greinilega fundið dynk þegar B hafi verið keyrt utan í A enda hafi ökumaður B komið út úr bílnum. Telur M að það hefði hann ekki gert ef hann hefði ekki keyrt utan í A. Þá hafi ökumaður B talað um það á vettvangi að hann hafi keyrt utan í A. Til viðbótar bendir M á að mjög mikill snjór hafi verið þegar áreksturinn varð. Því sé engin leið að rengja mismun á hæð á tjóni upp á einhverja sentimetra. Það sé sjáanlegt tjón á báðum bílum.

Álit.

Hvað varðar hugsanlega bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu B hjá V2 þá lýtur ágreiningur aðila að því hvort sýnt hafi verið fram á að tjón á A megi rekja til notkunar B en sönnunarbyrði þess hvílir á M. Í skýrslu A&Ö, kemur fram að gerður var samanburður á bifreiðunum. Svört ákoma var í um 37 cm hæð á vinstri aftur hurð A sem skýrsluhöfundur taldi líklegast að væri eftir harðplast auk beyglu sem var í um 39 cm hæð frá jörðu. Þá tók skýrsluhöfundur fram að hann hafi skoðað vinstra framhorn B vel og tekið eftir ákomu á plastgrilli B í um 37 cm hæð eins og sjá megi á fyrirliggjandi myndum. Einnig hafi verið brot í stuðara B og hafi skýrsluritari tekið eftir að stuðarinn var genginn til vinstra megin. Þrátt fyrir framangreint taldi skýrsluritari sig ekki geta fullyrt með vissu að B hafi valdið tjóni á A. Nefndin hefur hins vegar komist að þeirri niðurstöðu að fyrirliggjandi gögn, m.a. skýrsla A&Ö, sýni með fullnægjandi hætti að tjónið á A verði rakið til notkunar B. Í því sambandi bendir nefndin m.a. á að M segist hafa orðið var við dynk í umrætt sinn auk þess sem ökumaður B stöðvaði bifreiðina á vettvangi til þess m.a. að ræða við ökumann A, nokkuð sem telja verður ólíklegt að hann hefði gert ef ekki hefði orðið árekstur milli A og B. Þá bendir nefndin einnig á að umræddan dag snjóaði mikið á höfuðborgarsvæðinu sem að mati nefndarinnar gæti skýrt hæðarmismun á ákomum á bifreiðunum.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Reykjavík, 17. mars 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Berglind Svavarsdóttir